

Arrest

nr. 320 680 van 24 januari 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. GIJSEN
Gentsesteenweg 30
9200 DENDERMONDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 20 september 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 augustus 2022 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN TONGERLOO, die loco advocaat B. GIJSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Ö. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: U.

Voorna(a)m(en): N.

Nationaliteit: Rwanda (Rep.) [...]

[...]

Reden van de beslissing:

Betrokken bekam het verblijfsrecht naar aanleiding van haar aanvraag van 20.01.2020 in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980. Zij werd op 03.08.2020 in het bezit gesteld van een F-kaart. Betrokkene verkreeg het verblijfsrecht op basis van de Belg G.E.J.F.P. [...] haar toenmalige wettelijk samenwonende partner met wie zij zich vestigde. Op 30.05.2021 overleed de heer G.

Overeenkomstig artikel 42quater, §1, 3° van de wet van 15.12.1980 kan het verblijfsrecht van betrokkene worden beëindigd wegens het overlijden van de referentiepersoon.

Om overeenkomstig dit wetsartikel rechtmatig een einde te kunnen stellen aan het verblijf van betrokkenen werd mevrouw op 20.10.2021 verzocht haar individuele situatie toe te lichten zodat kon getoetst worden of betrokkene eventueel toch het verblijfsrecht verder konden uitoefenen. Betrokkene maakte naar aanleiding van onze brief de volgende stukken over:

- Verslag Dr. S. dd. 16.11.2021
- Inschrijvingsformulier Nederlandse taallessen
- Aanvraagformulier licentie klasse D
- Attest leefloon OCMW
- Arbeidsovereenkomst met [...] 20u/week, van 01.10.2019 tot 31.12.2019 en 20u/week, van 01.01.2020 tot 30.06.2020
- Arbeidsovereenkomst met [...] 19u/week, van 01.09.2020 tot 31.08.2021
- Loonfiches juni, september en oktober 2020
- Uitkeringsattest arbeidsongeschiktheid

Onze brief vermeldde voorts: "Voor zover er nadien nog geen uitsluitel werd gegeven vanuit onze diensten met betrekking tot dit onderzoek, dient u relevante wijzigingen van uw situatie door te geven aan onze diensten. Dit tot aan de eventuele ontvangst van de F+ kaart." Betrokkene maakt sedert 22.11.2021 geen nieuwe stukken meer over.

Betrokkene kan zich niet beroepen op het uitzonderingsgeval voorzien in artikel 42quater, §2 van de wet van 15.12.1980 nu zij noch met de referent, noch met een andere Belg of Unieburger kinderen heeft die legaal verblijven in België.

Zij kan zich evenmin beroepen op het uitzonderingsgeval voorzien in artikel 42quater, §3 van de wet. Betrokkene verbleef op het moment van het overlijden van de heer G. weliswaar meer dan één jaar in het Rijk in de hoedanigheid van familielid van een Unieburger, doch er dient te worden vastgesteld dat zij niet aantoonbaar werknemer of zelfstandige is in België, de meest recente arbeidsovereenkomst die mevrouw overmaakte eindigde op 31.08.2021, of voor zichzelf en haar familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste zouden vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Noch toont mevrouw aan lid te zijn van een in het Rijk gevormde familie waarvan een persoon aan deze voorwaarden voldoet.

Integendeel, volgens de door betrokkene voorgelegde stukken en de stukken van het administratief dossier valt betrokkene wel degelijk ten laste van het sociale bijstandstelsel van het Rijk nu blijkt dat zij sedert 01.06.2021 leefloon ontvangt. Mevrouw ontving tussen juni en oktober 2021 uitkeringen arbeidsongeschiktheid, doch deze bleken ontoereikend en dienden te worden aangevuld met leefloon. Betrokkene's bestaansmiddelen zijn aldus niet voldoende om niet ten laste van het sociale bijstandstelsel van het Rijk te vallen.

Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient opgemerkt te worden dat er geen elementen in het dossier zijn terug te vinden waaruit zou moeten blijken dat er enig leeftijdsgebonden probleem bestaat dat het beëindigen van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan. Betrokkene legt een medisch verslag voor van 16.11.2021 waaruit blijkt dat zij zes maanden na een breuk nog last ondervond. De arts stelt dat een nieuwe ingreep aangewezen is, doch mevrouw heeft nagelaten

geactualiseerde elementen over te maken met betrekking tot de evolutie van haar gezondheidstoestand, zodat de DVZ niet over informatie beschikt over een gunstig of ongunstig verloop van betrokkene's toestand. Gezien betrokkene daaromtrent geen nieuwe elementen heeft overgemaakt, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de situatie niet dermate is verergerd dat een actualisering van haar dossier noodzakelijk was. Bijgevolg kan geconcludeerd worden dat haar medische toestand thans niet van die aard is dat deze zich verzet tegen het nemen van deze beslissing.

Betrokkene verblijft sedert 20.01.2020 legaal in het Rijk, nu dus iets meer dan tweeënhalf jaar. Zij kwam in 2013 in België aan en diende voor 20.01.2020 meerdere verblijfsaanvragen in, dewelke echter nooit een gunstig gevolg kenden. Betrokkene kreeg op 03.10.2017 het bevel om het grondgebied te verlaten, maar bleef desondanks illegaal in het Rijk. Zij kan geen rechten putten uit verblijfsaanvragen die geen gunstig verloop kenden of uit periodes van illegaal verblijf in het Rijk.

Betrokkene laat geen elementen gelden met betrekking tot de mate waarin zij banden heeft met haar herkomstland, dewelke zich zouden verzetten tegen het nemen van deze beslissing. Bovendien blijkt uit haar asielinterview van 18.12.2013 dat mevrouw, naast een broer en een zus die in België woonachtig zijn, ook nog meerdere broers en zussen heeft in Rwanda. Verder werd haar asielaanvraag geweigerd omdat betrokkene niet had aangetoond te voldoen aan de voorwaarden om internationale bescherming of subsidiaire bescherming te kunnen genieten. Mevrouw kwam in 2013 aan in België, zij was toen 26 jaar oud. Zij heeft dus ook het grootste deel van haar leven in Rwanda geleefd. Betrokkene moet bijgevolg nog wel enige voeling hebben met Rwanda. Volgens de voorgelegde stukken blijkt betrokkene reeds sedert juni 2021 uitkeringen arbeidsongeschiktheid te ontvangen. Deze uitkeringen zijn echter niet voldoende om te voorzien in haar levensonderhoud nu eveneens blijkt dat zij aanvullend op deze uitkeringen leefloon ontvangt. Betrokkene kon niet vermijden ten laste te vallen van de sociale bijstand.

Ook voor wat de sociale of culturele integratie betreft kunnen geen elementen worden gevonden in het dossier die een beletsel zouden kunnen vormen voor het nemen van huidige beslissing. Betrokkene legt een document voor waaruit blijkt dat zij zich inschreef voor taallessen, echter blijkt nergens uit het dossier dat zij die lessen ook daadwerkelijk heeft gevolgd. In het dossier kunnen ook geen indicaties worden gevonden worden dat ze de verplichte inburgeringscursussen zou hebben gevolgd. Het kennen van de regiotaal en van de plaatselijke cultuur en gebruiken is nochtans broodnodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven. Op basis van het geheel van de stukken is het in elk geval redelijk te concluderen dat de mate van integratie in België zeker niet kan opwegen ten opzichte met die in het land van herkomst, en dat deze dan ook geen beletsel kan vormen voor het nemen van huidige beslissing.

Betrokkene woont sedert 16.02.2022 samen met haar meerderjarige zoon M.A.C. [...] een erkend vluchteling. Er ligt echter geen element voor waaruit blijkt dat er bovenop de normale affectieve banden tussen betrokkene en haar meerderjarige zoon nog een bijkomende afhankelijkheidsband tussen hen zou bestaan. Bovendien moet worden vastgesteld dat betrokkene's zoon voordien nooit bij haar stond ingeschreven. De jongeman is jarenlang bij de zus van betrokkene ingeschreven geweest. Pas in februari 2022 trok hij bij zijn moeder in. Gezien de beperkte financiële draagkracht van mevrouw, is het ook redelijk te stellen dat haar zoon niet financieel van haar afhankelijk is. Er wordt door betrokkene dan ook niet aangetoond dat er sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven met haar zoon.

Gezien het geheel van de voorgelegde documenten en de bovenvernoemde overwegingen lijkt het niet inhumain het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene beëindigd. Haar F-kaart dient gesupprimeerd te worden.

DIT DOCUMENT IS GEENSZINS EEN IDENTITEITSBEWIJS NOCH EEN NATIONALITEITSBEWIJS.

2. Over de rechtspleging

Verzoekster diende tijdig een synthesesamenvatting in.

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op grond van deze synthesesamenvatting, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster zet in een enig middel het volgende uiteen:

“Gelet op artikel 42quater, §3 en artikel 42quater. §1, 3de lid van de wet van 15.12.1980 werd aan het verblijf van verzoekster onterecht een einde gesteld

Overeenkomstig artikel 42quater, §1, 3° van de wet van 15.12.1980 kan het verblijfsrecht van verzoekster worden beëindigd wegens het overlijden van de referentiepersoon, in casu de heer G. .

Bij brief dd. 20.10.2021 werd verzoekster verzocht haar individuele situatie toe te lichten, zodat kon getoetst worden of verzoekster eventueel toch het verblijfsrecht verder kon uitoefenen.

Verzoekster maakte volgende stukken over:

- Verslag Dr. S. dd. 16.11.2021
- Inschrijvingsformulier Nederlandse taallessen
- Aanvraagformulier licentie klasse D
- Attest leefloon OCMW

- Arbeidsovereenkomst met [...] 20u/week van 01.10.2019 tot 31.12.2019 en 20u/week van 01.01.2020 tot 30.06.2020
- Arbeidsovereenkomst met [...] 19u/week van 01.09.2020 tot 31.08.2021
- Loonfiches juni, september en oktober 2020
- Uitkeringsattest arbeidsongeschiktheid

Verwerende partij stelt dat verzoekster zich niet kan beroepen op het uitzonderingsgeval voorzien in artikel 42quater, §3 van de wet van 15.12.1980.

Overeenkomstig artikel 42quater, §3 van de wet van 15.12.1980 is het in §1, 3° van voornoemd artikel bedoelde geval niet van toepassing op de familieleden die ten minste één jaar in het Rijk verbleven hebben in de hoedanigheid van een familielid van de burger van de Unie, en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen zoals bedoeld in artikel 40, §4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en te beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid te zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

Verzoekster kwam in 2013 in België aan en verblijft sindsdien onafgebroken in België. Verzoekster werd op 03.08.2020 in het bezit gesteld van een F-kaart (STUK - 3). Zij verkreeg het verblijfsrecht op basis van de heer G. , haar toenmalige wettelijk samenwonende partner met wie zij zich vestigde. Op het moment van het overlijden van de heer G. (op 30.05.2021) verbleef zij aldus meer dan één jaar in het Rijk in de hoedanigheid van een familielid van een Unieburger.

Verzoekster was als werknemer in dienst bij [...] van 01.10.2019 tot en met 30.06.2020. (STUK - 5)
Vervolgens was zij als werknemer in dienst bij [...] van 01.09.2020 tot 31.08.2021. (STUK - 6)

Op 30.05.2021 raakte verzoekster - als aanwezige passagier - zwaargewond bij een verkeersongeval. In datzelfde ongeval kwam de heer G. , haar toenmalige wettelijk samenwonende partner, te overlijden. (STUK - 4)

Bij beslissing dd. 08.04.2022 door de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit werd verzoekster als arbeidsongeschikt erkend vanaf de datum van het ongeval, zijnde 30.05.2021. (STUK - 7)

Deze beslissing werd tevens aan het ziekenfonds meegedeeld, dewelke tevens verklaard dat verzoekster als invalide +66% arbeidsongeschikt erkend is van 30.05.2022 tot 31.12.2022. (STUK-8)

Het feit dat verzoekster thans niet actief is als werknemer of als zelfstandige in België is louter en alleen ten gevolge van het verkeersongeval en geenszins een bewuste keuze van verzoekster. Had het ongeval zich niet voor gedaan, had verzoekster immers nog aan het werk geweest.

Ook het feit dat verzoekster gedeeltelijk ten laste valt van het OCMW is louter en alleen een gevolg van het verkeersongeval. (STUK - 9)

Verzoekster ontvangt thans een invaliditeitsuitkering ten belope van 1.115,66 EURO per maand. (STUK -10)

Verzoekster beschikt thans als alleenstaande (nét) niet over voldoende bestaansmiddelen, doch is ingevolge haar invaliditeit gewoonweg niet in staat om meer inkomsten te verwerven.

Daarenboven dient - overeenkomstig artikel 42quater, §1, 3de lid van de wet van 15.12.1980 - bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf rekening gehouden te worden met de duur van het verblijf van verzoekster in het Rijk, haar leeftijd, haar gezondheidstoestand, haar gezins- en economische situatie, haar sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin zij bindingen heeft met haar land van oorsprong.

Verzoekster kwam in 2013 op 26-jarige leeftijd in België aan en verblijft sindsdien onafgebroken in België. Verzoekster is thans 35 jaar oud en heeft zich hier in België reeds geïntegreerd en gesetteld met wijlen de heer G. , bij wiens familie verzoekster tevens zeer geliefd is.

Dat verzoekster warm onthaald en geheel opgenomen werd in de familie van wijlen de heer G. blijkt tevens uit het feit dat haar - na het overlijden van de heer G. - de naakte eigendom van de gezinswoning werd overgedragen door de broer van haar overleden partner. (STUK - 14) Ingevolge deze schenking werd zij volledige en enige eigenaar van het pand gelegen te [...].

Gedurende het verblijf van verzoekster in België behaalde zij het niveau NT2 (vastgesteld op basis van een certificaat van een officieel erkende school), alsook voldoet zij aan de vormingsonderdelen Maatschappelijke Oriëntatie en Nederlands en heeft zij tevens het Attest van Inburgering behaald. (STUK - 12 en 13)

Verzoekster woont sedert 16.02.2022 samen met haar meerderjarige zoon M.A.C. [...] Verzoekster heeft evenwel ook nog familie in Rwanda, doch deze banden zijn zwaar vertroebeld. Verzoekster vreest daar niet meer welkom te zijn, nadat zij meerdere vragen vanuit Rwanda om financiële bijstand niet heeft ingewilligd.

Ook de medische toestand van verzoekster vormt een beletsel om haar verblijfsrecht te beëindigen. Verzoekster is thans - ten gevolge van het verkeersongeval dd. 30.05.2022 - nog steeds in revalidatie. (STUK - 11) Zij werd door de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit bij beslissing dd. 08.04.2022 als arbeidsongeschikt erkend vanaf voornoemde datum en is aldus niet in staat enige arbeid te verrichten. (STUK - 7 en 11)

Daarnaast is het duidelijk dat verzoekster ingevolge het verkeersongeval dd. 30.05.2021 schade heeft geleden. Haar schade bestaat uit de eigen schade (ziekenhuiskosten, inkomstenderving ...), maar ook naastenschade geleden door het overlijden van haar wettelijk samenwonende partner, zijnde de heer G.

Verzoekster kreeg de toelating van haar rechtsbijstandsverzekeraar om de schade die zij leed, naar aanleiding van het verkeersongeval waarin de heer G. omkwam en zijzelf ernstig gewond geraakte, in te vorderen van de aansprakelijke partij. (STUK - 15 en 16) Verzoekster wenst aldus alle kansen te krijgen om haar belangen zo goed als mogelijk te verdedigen. Een einde van haar verblijf zal deze gerechtelijke procedure in elk geval bemoeilijken en zal buitensporige kosten met zich meebrengen.

Het verkeersongeval, waarbij de partner met wie zij wettelijk samenwoonde, zorgde voor een cascade aan problemen op verschillende vlakken.

Zij moet het verlies van haar partner verwerken, maar wordt nu bijkomend en als rechtstreeks gevolg van het verkeersongeval, met vele andere problemen geconfronteerd:

- overlijden van de rechtgevende partner;
- gebrek aan inkomsten doordat zij als gevolg van verwondingen invalide werd verklaard en dus niet meer fulltime kan gaan werken;
- zware lichamelijke schade en materiële schade die gerechtelijk dient ingevorderd te worden.

Dat nu net deze gevolgen van het verkeersongeval dd. 31.05.2021, waarbij zijzelf mede slachtoffer was, worden ingeroepen om haar het verblijfsrecht te ontfeggen en haar tegelijk te beperken in haar mogelijkheden haar eigen schade en de schade van haar levensgezel terug te vorderen, is wel heel cynisch en druist in tegen elke vorm van menselijkheid.

Voorgaande om aan te tonen dat verzoekster zich wel degelijk kan beroepen op het uitzonderingsgeval voorzien in artikel 42quater, §3 van de wet van 15.12.1980, minstens dat het - gelet op de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig artikel 42quater, §1, 3de lid van de wet van 15.12.1980 - inhumaan is om het verblijfsrecht van betrokkene heden te beëindigen."

3.2. In de nota met opmerkingen antwoordt de verwerende partij, nadat zij artikel 42quater van de Vreemdelingenwet heeft weergegeven, het volgende:

"Verzoeksters wettelijk samenwonende partner, de heer G met wie ze zich vestigde is op 30.5.2021 tgv een verkeersongeval overleden, waarbij verzoekster zwaargewond is geraakt.

Verzoekster heeft haar individuele situatie toegelicht waarbij ze de volgende stukken heeft neergelegd:

- Verslag Dr. S. dd. 16.11.2021,
- Inschrijvingsformulier Nederlandse taallessen,
- Aanvraagformulier licentie klasse D,
- Attest leefloon OCMW,
- Arbeidsovereenkomst met [...] 20u/week, van 01.10.2019 tot 31.12.2019 en 20u/week, van 01.01.2020 tot 30.06.2020,
- Arbeidsovereenkomst met [...] 19u/week, van 01.09.2020 tot 31.08.2021,
- Loonfiches juni, september & oktober 2020,
- Uitkeringsattest arbeidsongeschiktheid

Verzoekster heeft tal van nieuwe stukken aan haar verzoekschrift toegevoegd, die de gemachtigde niet ter beschikking had bij het nemen van de bestreden beslissing, waardoor er geen rekening kan worden gehouden met deze nieuwe toegevoegde stukken. Uit de nieuwe toegevoegde stukken blijkt o.a. dat verzoekster van 30 mei 2022 tot 31.12.2022 +66% arbeidsongeschikt is verklaard en dat verzoekster op 18.7.2022 geopereerd is om de platen en schroeven in haar rechter voorarm te laten verwijderen.

De zorgvuldigheidsplicht geldt ook voor de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. In het kader van verblijfsaanvraag rust de bewijslast bij de aanvrager die zorgvuldig moet zijn bij het indienen van de aanvraag en alle relevante stukken en elementen moet aanbrengen zodat de gemachtigde kan beoordelen of hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden. De verplichting die in dit geval rust op de verzoekende partij, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (RvS 28 april 2008, nr. 182.450).

De bestreden beslissing dateert van 1 augustus 2022 en verzoekster heeft nagelaten om haar dossier bij de verwerende partij te actualiseren.

Het is begrijpelijk dat na een zwaar verkeersongeval, waarbij verzoeksters haar partner heeft verloren en zij zelf zwaargewond was geraakt eerder prioriteit gaf aan haar gezondheid en haar revalidatie dan aan haar administratie maar de bestreden beslissing dateert 15 maanden na het verkeersongeval. We kunnen dan ook niet spreken van een overmachtssituatie.

Overmacht kan bijgevolg slechts worden aanvaard onder de dubbele voorwaarde dat, enerzijds, een onoverkomelijke gebeurtenis aanwezig is waarop de verzoekster geen vat had en dat anderzijds, de verzoekster al het mogelijke heeft gedaan. Verzoekster heeft helaas nagelaten om haar dossier bij de verwerende partij te actualiseren. Verzoekster kon zich laten bijstaan door haar zus en broer die een België wonen of door haar zoon, de heer M., met wie verzoekster sedert 16.2.2022 samenwoont om haar administratieve dossier bij de verwerende partij te laten actualiseren.

Van een rechtzoekende wordt dan ook een zekere waakzaamheid, diligentie en zorgvuldigheid verwacht, zodat het bestaan van overmacht kan worden uitgesloten op grond van de enkele vaststelling dat zij niet de nodige voorzorgen heeft genomen. Overmacht is niet verzoenbaar met een nalatigheid of een gebrek aan vooruitziendheid vanwege de verzoekster zelf.

Op basis van deze stukken in het administratief dossier kunnen we concluderen dat verzoekster sedert juni 2021 leefloon heeft ontvangen, doordat de uitkeringen van arbeidsongeschiktheid ontoereikend waren.

Verzoekster haalt aan dat ze de toelating heeft gekregen van haar rechtsbijstandsverzekeraar om een gerechtelijke procedure te starten. De gerechtelijke procedure kan gevoerd worden door de raadsman van verzoekster waarbij haar persoonlijke aanwezigheid tijdens de procedure niet is vereist, haar belangen kunnen vertegenwoordigd worden door haar raadsman en is haar aanwezigheid in het Rijk niet verplicht.

Verzoekster valt dus niet onder de uitzonderingsgronden overeenkomstig artikelen 42quater, §1, derde lid en 42quater, §3 van de Vreemdelingenwet, hetgeen gedetailleerd is uiteengezet in de bestreden beslissing.

Een schending van de artikelen 42quater §1, derde lid en §3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het betoog van de verzoekster laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde beschikt.

3.3. In haar synthesesmemorie herneemt verzoekster het middel. Zij herhaalt dat ook haar medische toestand een beletsel vormt om haar verblijfsrecht te beëindigen, dat zij nog steeds in revalidatie is ten gevolge van het verkeersongeval, en dat zij door de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit bij beslissing van 8 april 2022 als arbeidsongeschikt werd erkend vanaf voornoemde datum en dus niet in staat is enige arbeid te verrichten. Op het standpunt van de verwerende partij in de nota repliceert zij dat een en ander reeds bleek uit het verslag van Dr. S. van 16 november 2021 – dat verwerende partij wél reeds ter beschikking had bij het nemen van de bestreden beslissing – en waaruit ontegensprekelijk blijkt dat een nieuwe ingreep aangewezen was en arbeid in élk geval onmogelijk was.

3.4. De bestreden beslissing is genomen in toepassing van artikel 42quater van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van

de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

[...]

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

[...]

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

[...]

§ 3. Het in § 1, eerste lid, 3°, bedoelde geval is niet van toepassing op de familieleden die ten minste één jaar in het Rijk verbleven hebben in de hoedanigheid van een familielid van de burger van de Unie, en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen zoals bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk en te beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid te zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

Het wordt niet betwist dat de wettelijk samenwonende partner van verzoekster, in functie van wie zij het verblijfsrecht had verkregen, is overleden op 30 mei 2021. Ten gevolge daarvan stuurde de verwerende partij op 20 oktober 2021 aan verzoekster de volgende brief:

“Geachte mevrouw

Uit het administratieve dossier blijkt dat de referentiepersoon in functie van wie u verblijfsrecht heeft verkregen is overleden. Om na te gaan of u desondanks het verblijfsrecht kan verderzetten, wordt u verzocht, in het kader van artikel 42quater, §5 van de wet van 15.12.1980, nieuwe bewijsdocumenten over te maken betreffende uw huidige situatie. Deze stukken zullen ten gronde worden onderzocht en getoetst worden aan de voorwaarden van deze wet om na te kijken of u het verblijfsrecht al dan niet kan verderzetten.

Concreet dient u binnen de maand na kennisname van deze brief (datum kennisname + 15 dagen), recente bewijzen voor te leggen:

1. Het bewijs van uw huidige activiteiten of, bij gebrek daaraan, van de bestaansmiddelen waar u heden over beschikt (in eigen hoofde of mogelijks door toedoen van derden).

- als werknemer: werkgeversattest of arbeidscontract + loonfiches

- als zelfstandige: recent bewijs van aansluiting bij sociale kas dienstig voor inschrijving in vreemdelingenregister + recent en volledig uittreksel van de kruispuntbank der ondernemingen + bewijs van het effectief uitoefenen van de zelfstandige activiteit (vb. bewijs van regelmatige inkomsten uit zelfst. act. - bewijs van storting van bezoldiging op eigen rekening)

- als beschikker van voldoende bestaansmiddelen: bewijs van voldoende bestaansmiddelen (bij tewerkstelling in buitenland: arbeidscontract + 3 recente loonfiches / bij zelfstandige activiteit in buitenland: recent uittreksel handelsregister + bewijs van inkomsten uit die zelfstandige activiteit beschikbaar voor privéuitgaven / bij uitkering: attest van uitbetalende instantie met duidelijke vermelding van de aard en de regelmaat van de uitkering/...) en ziektekostenverzekering. Alle mogelijke bewijzen van bestaansmiddelen mogen worden voorgelegd.

2. Voorts dient u een recent OCMW-atteest voor te leggen, zodat onze dienst zich kan vergewissen van enige steun die u al dan niet tot op heden in België heeft genoten. Het voorgelegde attest dient de bijdragen te vermelden (indien van toepassing) die tot op heden werden uitbetaald, alsook de omstandigheden waarin u steun heeft bekomen.

3. In zoverre er humanitaire elementen zijn overeenkomstig artikel 42 quater §1, 3e lid van de wet van 15.12.1980 waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier, kunnen deze ook worden voorgelegd.

Voor zover er nadien nog geen uitsluitsel werd gegeven vanuit onze diensten met betrekking tot dit onderzoek, dient u relevante wijzigingen van uw situatie door te geven aan onze diensten. Dit tot aan de eventuele ontvangst van de F+ kaart.”

Het overlijden van de partner van verzoekster wordt niet betwist. De verwerende partij kon dus in beginsel toepassing maken van de beëindigingsmogelijkheid uit artikel 42quater, §1, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Met de hiervoor geciteerde brief heeft zij verzoekster uitgenodigd om alle elementen bij te brengen die ertoe zouden kunnen leiden dat zij haar verblijfsrecht alsnog zou kunnen verderzetten.

Verzoekster betwist niet dat zij alleen de in de bestreden beslissing opgesomde documenten heeft bijgebracht. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de moeilijke situatie waarin zij zich bevond in de periode na het verkeersongeval en het overlijden van haar partner, moet erop worden gewezen dat dit ongeval zich heeft voorgedaan op 30 mei 2021 en dat de bestreden beslissing pas een jaar en 2 maanden later werd genomen, hetgeen haar de tijd heeft gegeven om alle nuttige documenten te verzamelen.

Verzoekster brengt in het kader van de huidige procedure -bij haar verzoekschrift en synthesesamenvatting en in een schrijven van 30 september 2024- tal van stukken en argumenten bij die óf dateren van of hadden kunnen worden aangebracht vóór de bestreden beslissing maar door haar niet ter kennis werden gebracht van de verwerende partij, óf dateren van na de bestreden beslissing. In beide gevallen kon de verwerende partij met deze elementen geen rekening houden bij de totstandkoming van de bestreden beslissing. Ook de Raad kan geen rekening houden met deze elementen, aangezien hij zijn bevoegdheid zou overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd in het kader van het besluitvormingsproces. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich immers plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de op dat moment aan het bestuur gekende feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999). Derhalve is de vraag van de verwerende partij ter terechtzitting om de nieuwe stukken uit de debatten te weren gegrond.

De verwerende partij heeft geoordeeld dat verzoekster zich niet kan beroepen op het uitzonderingsgeval voorzien in artikel 42quater, §3 van de Vreemdelingenwet. Zij stelt vast dat verzoekster op het moment van het overlijden van de referentiepersoon weliswaar meer dan één jaar in het Rijk verbleef in de hoedanigheid van familielid van een Unieburger, maar dat zij niet aantoonde werknemer of zelfstandige te zijn in België of voor zichzelf en haar familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste zouden vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en evenmin aantoonde lid te zijn van een in het Rijk gevormde familie waarvan een persoon aan deze voorwaarden voldoet. Zij heeft erop gewezen dat de meest recente arbeidsovereenkomst die verzoekster overmaakte eindigde op 31 augustus 2021 waardoor zij niet kan worden beschouwd als werknemer of zelfstandige. Verder heeft zij vastgesteld dat volgens de door verzoekster voorgelegde stukken en de stukken van het administratief dossier verzoekster wel degelijk ten laste valt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk nu blijkt dat de uitkeringen uit arbeidsongeschiktheid die zij ontving tussen juni en oktober 2021 dienden te worden aangevuld met leefloon dat zij ontvangt sedert 1 juni 2021. Zij concludeert daarom dat verzoeksters bestaansmiddelen niet voldoende zijn om niet ten laste van het sociale bijstandstelsel van het Rijk te vallen.

Verzoekster betoogt dat zij zich wel degelijk kan beroepen op dit uitzonderingsgeval. Zij wijst erop dat zij was tewerkgesteld als werknemer tot 31 augustus 2021, dat het feit dat zij thans niet actief is als werknemer of als zelfstandige in België geen bewuste keuze is, maar louter en alleen het gevolg is van het verkeersongeval van 30 mei 2021 waarin haar partner om het leven kwam en zij zwaar gewond raakte en dat zij slechts gedeeltelijk ten laste is van het OCMW nu zij ingevolge haar invaliditeit niet in staat is om méér inkomsten te verwerven.

Hoe betreurenswaardig ook, stelt de Raad in eerste instantie vast dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoekster in haar reactie op de hiervoor vermelde uitnodiging om stukken bij te brengen melding heeft gemaakt van het feit dat zij het slachtoffer was van een verkeersongeval waarin haar partner het leven liet, en de gevolgen daarvan. Evenmin toont zij in het kader van de huidige procedure aan dat zij deze informatie heeft overgemaakt aan het bestuur. De verwerende partij kon daar dus geen rekening mee houden bij het uitoefenen van de bevoegdheid die haar krachtens artikel 42quater van de Vreemdelingenwet toekomt. De Raad kan verder alleen maar vaststellen dat verzoekster met haar argumentatie slechts bevestigt dat zij niet kan worden beschouwd als werknemer of zelfstandige en dat haar bestaansmiddelen niet voldoende zijn om niet ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel. Nu verzoekster verder niet betwist dat zij niet heeft aangetoond lid te zijn van een in het Rijk gevormde familie waarvan een persoon aan deze voorwaarden voldoet, is niet aannemelijk gemaakt dat de verwerende partij op onwettige wijze heeft vastgesteld dat zij niet onder de uitzondering zoals voorzien in artikel 42quater, §3 van de Vreemdelingenwet valt.

Verzoekster betoogt verder dat het minstens inhumain is om haar verblijfsrecht te beëindigen gelet op de humanitaire elementen waarmee rekening moet worden gehouden overeenkomstig artikel 42quater, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling legt de verwerende partij op om bij het nemen van de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf rekening te houden met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Verzoekster wijst erop dat zij in 2013 op 26-jarige leeftijd in België aankwam en hier sindsdien onafgebroken verblijft. Zij stelt dat zij thans 35 jaar oud is en dat zij zich hier reeds geïntegreerd en gesetteld heeft met de referentiepersoon. Verder wijst zij erop dat zij sedert 16 februari 2022 samenwoont met haar meerderjarige zoon.

De verwerende partij heeft aangaande deze elementen het volgende overwogen in de bestreden beslissing:

“Wat betreft de humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling voor de beëindiging van het verblijfsrecht overeenkomstig art. 42quater, §1, derde lid van de wet van 15.12.1980,

dient opgemerkt te worden dat er geen elementen in het dossier zijn terug te vinden waaruit zou moeten blijken dat er enig leeftijdsgebonden probleem bestaat dat het beëindigen van het verblijfsrecht in de weg zou kunnen staan.

[...]

Betrokkene verblijft sedert 20.01.2020 legaal in het Rijk, nu dus iets meer dan tweeënhalf jaar. Zij kwam in 2013 in België aan en diende voor 20.01.2020 meerdere verblijfsaanvragen in, dewelke echter nooit een gunstig gevolg kenden. Betrokkene kreeg op 03.10.2017 het bevel om het grondgebied te verlaten, maar bleef desondanks illegaal in het Rijk. Zij kan geen rechten putten uit verblijfsaanvragen die geen gunstig verloop kenden of uit periodes van illegaal verblijf in het Rijk.

Betrokkene laat geen elementen gelden met betrekking tot de mate waarin zij banden heeft met haar herkomstland, dewelke zich zouden verzetten tegen het nemen van deze beslissing. Bovendien blijkt uit haar asielinterview van 18.12.2013 dat mevrouw, naast een broer en een zus die in België woonachtig zijn, ook nog meerdere broers en zussen heeft in Rwanda. Verder werd haar asielaanvraag geweigerd omdat betrokkene niet had aangetoond te voldoen aan de voorwaarden om internationale bescherming of subsidiaire bescherming te kunnen genieten. Mevrouw kwam in 2013 aan in België, zij was toen 26 jaar oud. Zij heeft dus ook het grootste deel van haar leven in Rwanda geleefd. Betrokkene moet bijgevolg nog wel enige gevoelens hebben met Rwanda.

[...]

Ook voor wat de sociale of culturele integratie betreft kunnen geen elementen worden gevonden in het dossier die een beletsel zouden kunnen vormen voor het nemen van huidige beslissing. Betrokkene legt een document voor waaruit blijkt dat zij zich inschreef voor taallessen, echter blijkt nergens uit het dossier dat zij die lessen ook daadwerkelijk heeft gevolgd. In het dossier kunnen ook geen indicaties worden gevonden worden dat ze de verplichte inburgeringscursussen zou hebben gevolgd. Het kennen van de regiotaal en van de plaatselijke cultuur en gebruiken is nochtans broodnodig om een menswaardig bestaan te kunnen leiden en om goed te kunnen functioneren in het dagelijkse leven. Op basis van het geheel van de stukken is het in elk geval redelijk te concluderen dat de mate van integratie in België zeker niet kan opwegen ten opzichte met die in het land van herkomst, en dat deze dan ook geen beletsel kan vormen voor het nemen van huidige beslissing.

Betrokkene woont sedert 16.02.2022 samen met haar meerderjarige zoon M.A.C. [...] een erkend vluchteling. Er ligt echter geen element voor waaruit blijkt dat er bovenop de normale affectieve banden tussen betrokkene en haar meerderjarige zoon nog een bijkomende afhankelijkheidsband tussen hen zou bestaan. Bovendien moet worden vastgesteld dat betrokkenes zoon voordien nooit bij haar stond ingeschreven. De jongeman is jarenlang bij de zus van betrokkene ingeschreven geweest. Pas in februari 2022 trok hij bij zijn moeder in. Gezien de beperkte financiële draagkracht van mevrouw, is het ook redelijk te stellen dat haar zoon niet financieel van haar afhankelijk is. Er wordt door betrokkene dan ook niet aangetoond dat er sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven met haar zoon."

Aangaande haar banden met het land van herkomst erkent verzoekster dat zij nog familie heeft in Rwanda. Zij betoogt echter dat deze banden zwaar vertroebeld zijn en dat zij vreest daar niet meer welkom te zijn, nadat zij meerdere vragen vanuit Rwanda om financiële bijstand niet heeft ingewilligd. De Raad stelt vast dat verzoekster dit element -daargelaten de vaststelling dat verzoekster zich beperkt tot loutere beweringen- niet kenbaar had gemaakt aan de verwerende partij, waardoor zij daarmee geen rekening kon houden. Eenzelfde vaststelling dringt zich op waar verzoekster erop wijst dat zij zeer geliefd is, warm onthaald is en geheel opgenomen is in de familie van de referentiepersoon en ter staving daarvan verwijst naar de schenking van de naakte eigendom van de gezinswoning door de broer van de referentiepersoon enerzijds, en waar zij thans voor het eerst stukken neerlegt die aantonen dat zij het niveau NT2 behaalde, dat zij voldoet aan de vormingsonderdelen Maatschappelijke Oriëntatie en Nederlands en dat zij het Attest van Inburgering behaalde anderzijds. Aangezien deze stukken niet voorlagen op het moment van de bestreden beslissing, kan verzoekster ermee niet aantonen dat de verwerende partij niet deugdelijk heeft gemotiveerd over haar banden met het herkomstland en haar sociale en culturele integratie in België. Met de loutere verwijzing naar het feit dat zij samenwoont met haar meerderjarige zoon, toont zij niet aan dat de verwerende partij onwettig of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld dat er geen beschermenswaardig gezinsleven blijkt.

Vervolgens wijst verzoekster op haar medische toestand en de gevolgen daarvan voor wat betreft haar arbeidsgeschiktheid. De verwerende partij heeft dienaangaande het volgende overwogen:

"Betrokkene legt een medisch verslag voor van 16.11.2021 waaruit blijkt dat zij zes maanden na een breuk nog last ondervond. De arts stelt dat een nieuwe ingreep aangewezen is, doch mevrouw heeft nagelaten geactualiseerde elementen over te maken met betrekking tot de evolutie van haar gezondheidstoestand, zodat de DVZ niet over informatie beschikt over een gunstig of ongunstig verloop van betrokkenes toestand. Gezien betrokkene daaromtrent geen nieuwe elementen heeft overgemaakt, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de situatie niet dermate is verergerd dat een actualisering van haar dossier noodzakelijk was. Bijgevolg kan geconcludeerd worden dat haar medische toestand thans niet van die aard is dat deze zich verzet tegen het nemen van deze beslissing.

[...]

Volgens de voorgelegde stukken blijkt betrokkene reeds sedert juni 2021 uitkeringen arbeidsongeschiktheid te ontvangen. Deze uitkeringen zijn echter niet voldoende om te voorzien in haar levensonderhoud nu eveneens blijkt dat zij aanvullend op deze uitkeringen leefloon ontvangt. Betrokkene kon niet vermijden ten laste te vallen van de sociale bijstand."

Verzoekster betoogt dat zij door het verkeersongeval thans nog steeds in revalidatie is en voegt stukken aangaande haar operatie op 18 juli 2022 toe. Verder betoogt zij dat zij door de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit bij beslissing van 8 april 2022 als arbeidsongeschikt werd erkend waardoor zij niet in staat is enige arbeid te verrichten. De Raad stelt andermaal vast dat deze stukken niet ter kennis werden gebracht aan de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing, waardoor de verwerende partij er geen rekening mee kon houden en verzoekster er zich niet voor de eerste keer voor de Raad op kan beroepen. Waar verzoekster verwijst naar het attest van dokter S. van 16 november 2021, stelt de Raad vast dat dit inderdaad voorlag op het moment van de bestreden beslissing en dat de verwerende partij hier blijkens voornoemde motieven rekening mee heeft gehouden. Verzoekster betoogt dat uit dit attest ontegensprekelijk blijkt dat een nieuwe ingreep aangewezen was en arbeid in elk geval onmogelijk was. In de mate zij voorhoudt dat uit dit attest genoegzaam blijkt dat zij thans nog in revalidatie en arbeidsongeschikt is en de verwerende partij derhalve ten onrechte concludeert dat haar medische toestand thans niet van die aard is dat deze zich verzet tegen het nemen van de bestreden beslissing, kan zij evenwel niet worden gevolgd. Uit het attest blijkt inderdaad dat volgens de arts een nieuwe ingreep aangewezen is, maar er kan ook het volgende worden gelezen: *"uw patiënte zal mijn voorstel in overweging nemen en desgevallend een telefonische afspraak maken"*. Het initiatief voor het ondergaan van een nieuwe ingreep lag dus bij verzoekster en de verwerende partij kon uit dit attest niet afleiden hoe haar gezondheidstoestand verder is geëvolueerd, laat staan dat zij de ingreep effectief liet uitvoeren en daarom op het moment van de bestreden beslissing nog in revalidatie was. Bij gebrek aan het bijbrengen van meer actuele stukken -de bestreden beslissing dateert van 1 augustus 2022 en dus van ruim 8 maanden na het medisch attest- toont verzoekster niet aan dat de verwerende partij kennelijk onredelijk handelt door te verwachten dat zij geactualiseerde elementen overmaakte van de evolutie van haar gezondheidstoestand en dat bij gebreke daaraan er redelijkerwijze van uitgegaan kon worden dat de situatie niet dermate is verergerd dat zij zich zou verzetten tegen het nemen van de bestreden beslissing. In de mate dat verzoekster benadrukt dat uit het attest in ieder geval bleek dat zij arbeidsongeschikt was, wijst de Raad erop dat hierover werd gemotiveerd en dat verzoekster deze motivering volstrekt ongemoedigd laat.

Tot slot wijst verzoekster op de toelating van haar rechtsbijstandsverzekering om de schade die zij leed naar aanleiding van het verkeersongeval in te vorderen van de aansprakelijke partij. Zij stelt dat een einde van haar verblijf deze gerechtelijke procedure in elk geval zal bemoeilijken en buitensporige kosten met zich mee zal brengen. Dat nu net de gevolgen van het verkeersongeval worden ingeroepen om haar het verblijfsrecht te ontfangen en haar tegelijk te beperken in haar mogelijkheden haar eigen schade en de schade van haar levensgezel terug te vorderen, is wel heel cynisch en druist in tegen elke vorm van menselijkheid, aldus verzoekster.

De Raad stelt vast dat ook het stuk aangaande de rechtsbijstandsverzekering niet voorlag op het moment van de bestreden beslissing, waardoor de verwerende partij er geen rekening mee kon houden en verzoeksters betoog alleen al om die reden niet dienstig is. Ten overvloede merkt de Raad op dat uit niets blijkt dat verzoekster zich niet kan laten vertegenwoordigen door een raadsman om haar belangen te behartigen.

Verzoekster toont aldus niet aan dat de verwerende partij haar verblijfsrecht heeft beëindigd in strijd met de artikelen 42^{quater}, §3 en 42^{quater}, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet.

3.5. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend vijftientig door:

A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS